

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลบันแต ตำบลชะมวง ตำบลควนขนุน

อำเภอควนขนุน และตำบลเขาย่า อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลบันแต ตำบลชะมวง ตำบลควนขนุน
อำเภอควนขนุน และตำบลเขาย่า อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบล
บันแต ตำบลชะมวง ตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน และตำบลเขาย่า อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลบันได ตำบลชะมวง ตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน และ ตำบลเขาย่า อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

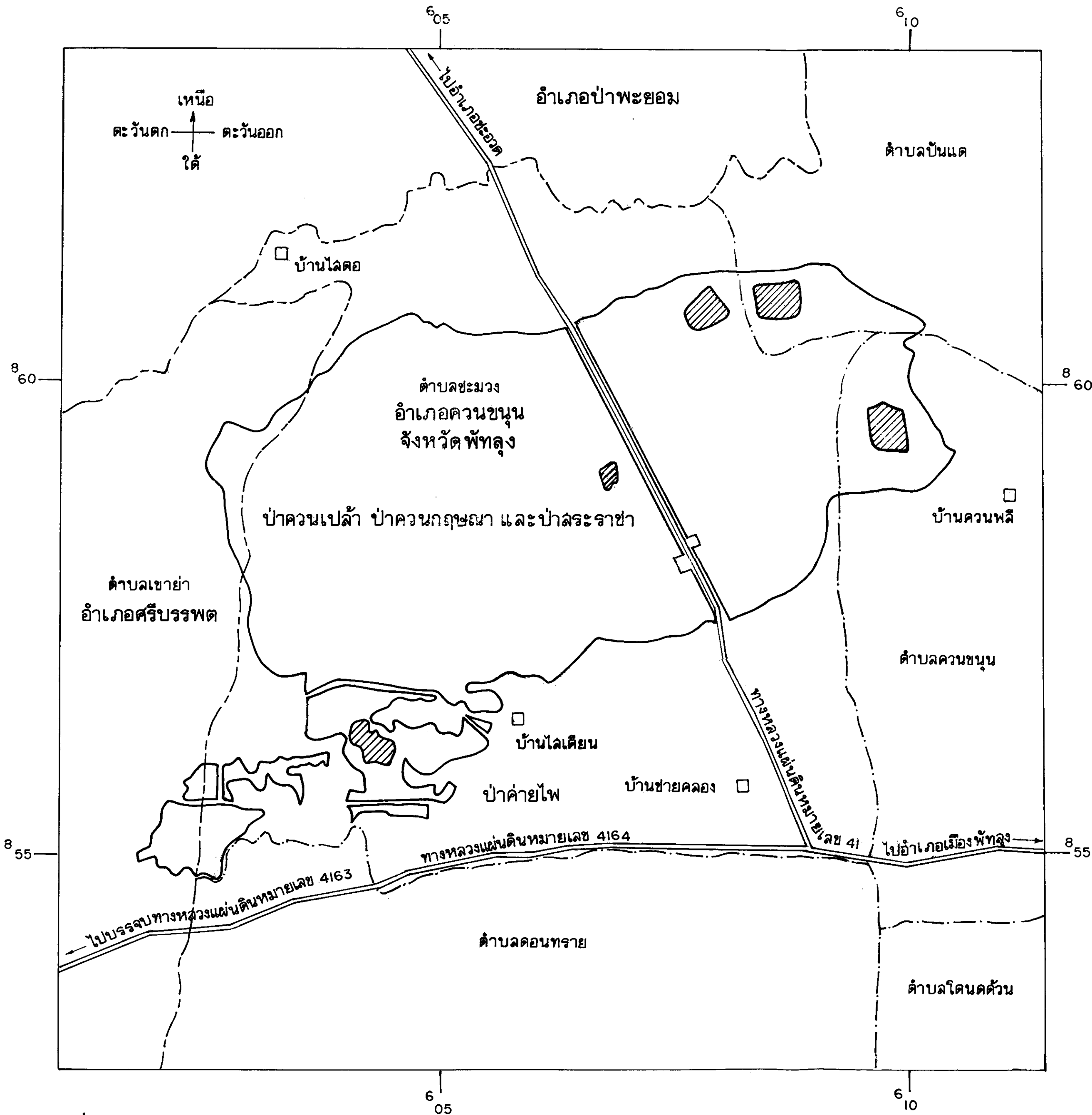
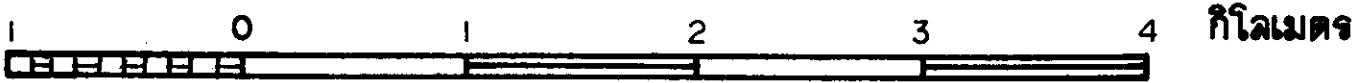
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลบันแต ตำบลชะมวง ตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน และตำบลเขาชะ อำเภอสรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. 2541

มาตราส่วน 1 : 50,000

เครื่องหมาย

- แนวเขตปฏิรูปที่ดิน
- บริเวณที่กันออกจากเขตปฏิรูปที่ดิน
- เขตอำเภอ
- เขตตำบล
- ทางหลวง
- หมู่บ้าน

(นายกิตติ นุตาลัย)
ผู้อำนวยการกองจัดการปฏิรูปที่ดิน
(นายปลัดประดัพ สุริยวุฒิ)

เลขานุการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลปันแต ตำบลชะมวง ตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน และตำบลเขาย่า อำเภอสรีบรรพต จังหวัดพัทลุง มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้